

การบริหารการฝึกอบรมโครงการเสริมสร้างผู้ประกอบการใหม่
เน้นเทคโนโลยีทางการเงินเพื่อให้เกิดการเริ่มต้นธุรกิจใหม่
New Entrepreneurs Creation Training Program Administration
Focus on Financial Technology for Startup

ณัฏฐ์พัชร์ ชัยศิริกุล

Natpapat Chaisirikul

หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร

Doctor of Philosophy Program in Educational Administration, Silpakorn University, Thailand

E-mail: princess-skin2011@hotmail.com

Received: 2021-12-16; Revised: 2021-12-26; Accepted: 2021-12-27

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการบริหารการฝึกอบรมโครงการเสริมสร้างผู้ประกอบการใหม่ เน้นเทคโนโลยีทางการเงิน เพื่อการเริ่มต้นธุรกิจใหม่ เป็นการวิจัยอนาคตแบบ EDFR (Ethnographic Delphi Futures Research) ผู้วิจัยคัดเลือกผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญที่เป็นที่ยอมรับในแวดวงการบริหาร การฝึกอบรมโครงการเสริมสร้างผู้ประกอบการใหม่เน้นเทคโนโลยีทางการเงิน เพื่อการเริ่มต้นธุรกิจใหม่เป็นผู้ให้ข้อมูล จำนวน 21 คน โดยแบ่งเป็น 3 กลุ่มตามเกณฑ์เฉพาะ กลุ่มที่ 1 ผู้ให้ข้อมูลระดับนโยบายด้านการ บริหารการฝึกอบรมโครงการ จำนวน 7 คน กลุ่มที่ 2 นักวิชาการการบริหารการฝึกอบรมโครงการ จำนวน 7 คน กลุ่มที่ 3 นักปฏิบัติการการบริหารการฝึกอบรมโครงการ จำนวน 7 คน เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบบันทึกการสัมภาษณ์และแบบสอบถามเกี่ยวกับการบริหารการฝึกอบรมโครงการเสริมสร้างผู้ประกอบการ ใหม่เน้นเทคโนโลยีทางการเงิน เพื่อการเริ่มต้นธุรกิจใหม่ ซึ่งเป็นแบบมาตรวัดประเมินค่าของลิเคิร์ท 5 ระดับ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่ามัธยฐาน ค่าฐานนิยม และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์

ผลการวิจัยพบว่า

การบริหารการฝึกอบรมโครงการเสริมสร้างผู้ประกอบการใหม่เน้นเทคโนโลยีทางการเงิน เพื่อการ เริ่มต้นธุรกิจใหม่ ตามฉันทามติของผู้เชี่ยวชาญปรากฏภาพอนาคต ประกอบด้วย 1) การเตรียมการก่อน ฝึกอบรม ได้แก่ การกำหนดนโยบายการฝึกอบรม การเตรียมที่ปรึกษา การเตรียมวิทยากร การเตรียมทีมงาน อบรม การเตรียมผู้เข้าอบรม การเตรียมงบประมาณแหล่งเงินสนับสนุนอุปกรณ์และสถานที่จัดอบรมการ เตรียมหลักสูตร 2) การดำเนินการฝึกอบรม ซึ่งประกอบไปด้วย เนื้อหาการฝึกอบรม การอบรมเนื้อหาการ เสริมสร้างผู้ประกอบการใหม่ การอบรมเนื้อหาเกี่ยวกับการเริ่มต้นธุรกิจใหม่ การอบรมเนื้อหาเกี่ยวกับ เทคโนโลยีทางการเงิน เทคนิคที่ใช้ในการฝึกอบรม กิจกรรมฝึกอบรม เทคโนโลยีการฝึกอบรม และ 3) การ

ดำเนินการหลังการฝึกอบรม ซึ่งประกอบไปด้วย การประเมินผลการฝึกอบรม ประกอบด้วย เนื้อหา วิทยาการ การดำเนินการฝึกอบรม มีการติดตามผลหลังการฝึกอบรม

คำสำคัญ: ผู้ประกอบการใหม่, เทคโนโลยีทางการเงิน, การเริ่มต้นธุรกิจใหม่

Abstract

The purpose of this research was to study the management of training projects to strengthen new entrepreneurs focusing on financial technology for a business startup – EDFR (Ethnographic Delphi Futures Research) based. The researcher selected 21 dignitaries and recognized experts in the field of entrepreneurship training project management to provide the information. These experts were divided into 3 groups according to specific criteria. The first group included 7 people providing information on the policy level for training project management. The second group included 7 academics in training project management. The third group included 7 project training practitioners. The tools used for collecting data were the interview form and questionnaire on entrepreneurship training project management focusing on financial technology for a business startup, which were based on a 5-level Likert rating scale. The statistics used in the data analysis were Median, Mode and Interquartile ranges.

The findings of this study were as follows;

There are 3 stages of the management of training project to strengthen new entrepreneurs focusing on financial technology for a business startup according to the consensus of experts envisioning; 1) pre-Training process, including training policy setup, consultant preparation, instructor preparation, training team preparation, trainee preparation, budget and funding source preparation, equipment and training venue preparation, and course preparation, 2) training session, including training contents to strengthen new entrepreneur, training contents on a business startup and financial technology, techniques used in training and training activities, and 3) post-Training process, including training evaluation which was assessed on contents, instructors and training process. There was a follow-up after a training.

Keywords: New Entrepreneurs, Financial Technology, New Business Startup

บทนำ

กระแสการเปลี่ยนแปลงด้านเทคโนโลยีดิจิทัลมีผลทำให้การส่งเสริมผู้ประกอบการใหม่มุ่งไปสู่การสร้างผู้ประกอบการที่นำเทคโนโลยี และนวัตกรรมมาใช้ (Technopreneurs) หรือศัพท์สมัยใหม่ใช้ คำว่า Tech Startup กรณี FinTech ก็ถือว่าเป็น Tech Startup ประเภทหนึ่ง กลุ่มผู้ประกอบการใหม่นี้จะมีบทบาท

สูงมากในการขับเคลื่อน และสร้างสรรค์เศรษฐกิจและนวัตกรรมของประเทศทั้งในปัจจุบันและอนาคต ทั้งนี้ ภาครัฐหรือกรมส่งเสริมอุตสาหกรรมยังไม่มีหน่วยงานไหนจัดทำหลักสูตรการอบรมโครงการเสริมสร้างผู้ประกอบการใหม่หรือผู้เริ่มต้นธุรกิจใหม่เน้นเฉพาะเทคโนโลยีทางการเงิน (FinTech) อีกทั้งยังมีผู้ประกอบการอีกมากที่ยังไม่มีความรู้ด้านเทคโนโลยีทางการเงิน (FinTech) เพื่อเป็นประโยชน์ในการพัฒนาธุรกิจของตนเอง (พรชัย ขุนหินจินดา, 2560)

กรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560 - 2579) เนื่องจากพระราชบัญญัติการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. 2560 ได้ระบุเหตุความจำเป็นของกฎหมายตามบทบัญญัติ ในมาตรา 65 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 บัญญัติไว้ว่า “รัฐพึงจัดให้มียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมายการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน ตามหลักธรรมาภิบาล เพื่อใช้เป็นกรอบในการจัดทำ แผนต่าง ๆ ให้สอดคล้องและบูรณาการกัน เพื่อให้เกิดเป็นพลังผลักดัน ร่วมกันไปสู่เป้าหมายดังกล่าว การจัดทำกำหนดเป้าหมาย ระยะเวลาที่จะบรรลุเป้าหมาย และสาระที่พึงมี ในยุทธศาสตร์ชาติให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กฎหมายบัญญัติ ทั้งนี้ กฎหมายดังกล่าวต้องมีบทบัญญัติเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมและการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนทุกภาคส่วนอย่างทั่วถึงด้วยยุทธศาสตร์ชาติ เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้” และพระราชบัญญัติ แผนและขั้นตอนการดำเนินการปฏิรูปประเทศ พ.ศ. 2560 ได้ระบุเหตุความจำเป็นของกฎหมาย ตามบทบัญญัติ ในมาตรา 259 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 บัญญัติไว้ว่า “ภายใต้บังคับมาตรา 260 และมาตรา 261 การปฏิรูปประเทศตามหมวดนี้ให้เป็นไปตามกฎหมาย ว่าด้วยแผนและขั้นตอนการดำเนินการปฏิรูปประเทศซึ่งอย่างน้อยต้องมีวิธีการจัดทำแผนการมีส่วนร่วมของประชาชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ขั้นตอนในการดำเนินการปฏิรูปประเทศ การวัดผลการดำเนินการ และระยะเวลาดำเนินการปฏิรูปประเทศทุกด้าน ซึ่งต้องกำหนดให้เริ่มดำเนินการปฏิรูปในแต่ละด้าน ภายในหนึ่งปีนับแต่วันประกาศใช้รัฐธรรมนูญนี้รวมตลอดทั้งผลสัมฤทธิ์ที่คาดหวังว่าจะบรรลุในระยะเวลาห้าปี ให้ดำเนินการตามกฎหมายตามวรรคหนึ่ง และประกาศใช้บังคับภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวัน นับแต่วันประกาศใช้รัฐธรรมนูญนี้ ในระหว่างที่กฎหมายตามวรรคหนึ่งยังไม่มีผลใช้บังคับให้หน่วยงานของรัฐดำเนินการปฏิรูป โดยอาศัยหน้าที่และอำนาจที่มีอยู่แล้วไปพลางก่อน” จากบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยเป็นผลให้คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ และกรอบการปฏิรูปได้ดำเนินการยกร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี ตามแนวทาง ที่คณะรัฐมนตรีกำหนด โดยมีการนำความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ ที่มาจากหลายภาคส่วน ได้แก่ ภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคการเมือง และนักวิชาการ รวมถึงข้อคิดเห็นจากสภาปฏิรูปแห่งชาติ และความคิดเห็นจากภาคประชาชนมาเป็นข้อมูลในการยกร่างยุทธศาสตร์ชาติ ซึ่งคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติได้มีมติเห็นชอบร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี เมื่อวันที่ 20 เมษายน 2561 และนำเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาแล้ว เมื่อวันที่ 9 พฤษภาคม 2561 โดยขั้นตอนต่อไปจะนำเสนอร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี เพื่อขอความเห็นชอบจากสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (สนช.) และประกาศใช้เป็นกรอบในการกำหนดทิศทางการบริหารประเทศควบคู่ไปกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 โดยกรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี ประกอบด้วย 6 ยุทธศาสตร์ ได้แก่ 1) ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง 2) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน 3) ยุทธศาสตร์พัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ 4) ยุทธศาสตร์การสร้างโอกาสและ ความเสมอภาคทางสังคม 5) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อ สิ่งแวดล้อม และ 6) ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและ

พัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ ประมาณเดือนกรกฎาคม 2561 นี้ (พระราชบัญญัติการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. 2560, 2560)

สรุปได้ว่า ร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี ได้มีการกำหนดกรอบแนวทางที่สำคัญด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจทางด้านการส่งเสริมการค้า การลงทุน การวิจัยและพัฒนา และการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางเทคโนโลยีสารสนเทศ ซึ่งมีความสอดคล้องกับการพัฒนานวัตกรรมทางการเงินและส่งเสริมให้มีการประกอบธุรกิจ FinTech อย่างยั่งยืน (แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560-2564), 2559) และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560-2564) ในการจัดทำแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ จัดทำบนพื้นฐานของยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ซึ่งเป็นแผนแม่บทหลักและเป้าหมาย ของการพัฒนาประเทศ โดยในแต่ละยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 ได้กำหนดประเด็นการพัฒนาพร้อมทั้งแผนงานหรือโครงการสำคัญที่ต้องดำเนินการให้เห็นผลเป็นรูปธรรมในช่วง 5 ปีแรก ของการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติ เพื่อเตรียมความพร้อมคน สังคม และระบบเศรษฐกิจของประเทศให้สามารถปรับตัวรองรับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงได้อย่างเหมาะสมพร้อมทั้งกำหนดแนวคิด กลไกการขับเคลื่อน และติดตามประเมินผลที่ชัดเจน เพื่อให้ทิศทางการพัฒนาเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ นำไปสู่การพัฒนาเพื่อประโยชน์สุขที่ยั่งยืนของสังคมไทย ซึ่งมีประเด็นยุทธศาสตร์ 10 ยุทธศาสตร์ ได้แก่ 1) การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์ 2) การสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในสังคม 3) การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน 4) การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน 5) การเสริมสร้างความมั่นคงแห่งชาติเพื่อการพัฒนาประเทศสู่ความมั่งคั่งและยั่งยืน 6) การบริหารจัดการในภาครัฐ การป้องกันการทุจริตประพฤติมิชอบและธรรมาภิบาลในสังคมไทย 7) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ 8) การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม 9) การพัฒนาภาคเมืองและพื้นที่เศรษฐกิจ และ 10) ความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อการพัฒนา สรุปได้ว่าแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560-2564) ได้จัดทำขึ้นบนพื้นฐานของร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560-2579) ซึ่งแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 ได้กำหนดให้มีการสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและการแข่งขันอย่างยั่งยืน โดยการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่เป็นรากฐานสำคัญในการพัฒนานวัตกรรมทางการเงินของประเทศให้มีการแข่งขันที่ยั่งยืนและเชื่อมโยงกับเศรษฐกิจของโลก และปัญหาในปัจจุบันยังไม่มีบุคลากรทางการศึกษาด้านเทคโนโลยีทางการเงินโดยเฉพาะในการให้ความรู้กับผู้ประกอบการใหม่ที่เริ่มต้นธุรกิจใหม่ จึงเห็นความจำเป็นแก่ผู้ประการในการจัดทำโครงการนี้ (พระราชบัญญัติการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. 2560, 2560)

ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาการบริหารการฝึกอบรมโครงการเสริมสร้างผู้ประกอบการใหม่เน้นเทคโนโลยีทางการเงิน เพื่อการเริ่มต้นธุรกิจใหม่เพื่อสนับสนุนและเพิ่มขีดความสามารถทางการแข่งขันให้ผู้ประกอบการใหม่ ธุรกิจ Fintech Startup สามารถมีบทบาทที่สร้างสรรค์ต่อเศรษฐกิจและสังคมไทยในอนาคตสู่สากลโลก

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาการบริหารการฝึกอบรมโครงการเสริมสร้างผู้ประกอบการใหม่เน้นเทคโนโลยีทางการเงินเพื่อการเริ่มต้นธุรกิจใหม่

การทบทวนวรรณกรรม

การบริหารการฝึกอบรมโครงการเสริมสร้างผู้ประกอบการใหม่เน้นเทคโนโลยีทางการเงิน เพื่อการเริ่มต้นธุรกิจใหม่ มีวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง ดังนี้ 1) การบริหารการฝึกอบรมโครงการ 2) ผู้ประกอบการใหม่ 3) เทคโนโลยีทางการเงิน 4) การเริ่มต้นธุรกิจใหม่ มีรายละเอียดดังนี้

1) การบริหารการฝึกอบรมโครงการ

ความสำคัญของการบริหารโครงการมีความสำคัญต่อความสำเร็จของโครงการปัจจุบันทางด้านธุรกิจและการศึกษาทั้งองค์กรภาครัฐบาลและภาคเอกชน ตลอดจนทางด้านอุตสาหกรรมและการศึกษาที่มุ่งความสำเร็จ โดยใช้โครงการเป็นเครื่องมือในการบริหารยุคใหม่ ตามแนวคิดของ แมนเทิล และคณะ (Mantel, et al., 2011) ได้กล่าวถึง แนวโน้มการบริหารโครงการ ไว้ว่า การบริหารโครงการเป็นการขับเคลื่อนการเปลี่ยนแปลงของตลาดโลก เทคโนโลยี และการศึกษา การแข่งขันในระดับโลกกำลังจะสร้างความกดดันในเรื่องของราคา เวลา และนวัตกรรมของผลิตภัณฑ์/บริการ คอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีการสื่อสาร พร้อมกับการขยายตัวด้านการศึกษาในระดับที่สูงขึ้นอย่างรวดเร็วข้ามโลกช่วยให้การบริหารโครงการมีความสำคัญในการนำมาใช้สำหรับโครงการประเภทต่าง ๆ ที่สามารถบรรลุเป้าหมายเชิงกลยุทธ์ได้ ดังนี้ 1) การบรรลุเป้าหมายเชิงกลยุทธ์ การดำเนินงานโครงการเพื่อบรรลุเป้าหมายเชิงกลยุทธ์ขององค์กร และการคัดเลือกโครงการสำคัญ ๆ ที่สนับสนุนกลยุทธ์และภารกิจขององค์กร โครงการที่ไม่ชัดเจนไม่สามารถตอบสนองต่อกลยุทธ์และภารกิจได้ 2) การบรรลุเป้าหมายในงานประจำ การบริหารโครงการเป็นส่วนหนึ่งของการทำงานประจำ การบริหารองค์กรกลับมาให้ความสำคัญกับโครงการเพิ่มมากขึ้นเพราะการบริหารโครงการสามารถบรรลุวัตถุประสงค์การปฏิบัติงานภายใต้งบประมาณและเวลาที่กำหนดได้ 3) การปรับปรุงประสิทธิภาพผลโครงการหลายองค์กรพยายามปรับปรุงกระบวนการบริหารโครงการด้วยการตั้งหน่วยงานกลางขององค์กรที่มีหน้าที่ กำกับดูแลการบริหารโครงการในองค์กรและประเมินผลการบริหารโครงการภายในองค์กร ความรับผิดชอบอีกอย่างหนึ่งคือ การให้ความรู้แก่ผู้จัดการโครงการเกี่ยวกับเป้าหมายขององค์กรซึ่งเป็นเป้าหมายของทุกโครงการ การควบคุมความสำเร็จของโครงการผ่านทางขั้นตอนการบริหารโครงการ การควบคุมต้นทุนของโครงการ เกณฑ์ และเทคนิคการบริหารโครงการ 4) โครงการเสมือนจริง การเข้าสู่โลกโลกาภิวัตน์ของยุคอุตสาหกรรม โครงการจำนวนมากมีการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับทีมงานทั่วโลกที่มีสถานที่และช่วงเวลาแตกต่างกันสมาชิกอาจจะไม่เคยพบกันมาก่อนหรือทีมงานอื่นสร้างขึ้นใหม่ การสื่อสารและเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ที่เจริญก้าวหน้าทำให้เกิดโครงการเสมือนจริงในการทำงานร่วมกันของทีมงานโครงการ 5) สภาพกึ่งโครงการ เป็นลักษณะการนำเทคโนโลยีสารสนเทศหรือส่วนของระบบมาใช้ในการทำงานเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของโครงการ สภาพกึ่งโครงการไม่ค่อยได้รับความนิยมมากนัก แต่อย่างไรก็ตามเครื่องมือใหม่สำหรับสภาพกึ่งโครงการกำลังมีการพัฒนาสร้างต้นแบบเพื่อช่วยให้โครงการบรรลุความสำเร็จ

ในส่วนของการฝึกอบรมนั้น เรวดี จุลรอด (2556) ได้กล่าวถึงกระบวนการฝึกอบรมมีขั้นตอนสำคัญ 5 ขั้นตอน ซึ่งผู้รับผิดชอบจัดโครงการฝึกอบรมเพื่อพัฒนาบุคคลแต่ละโครงการควรจะต้องดำเนินการในแต่ละ

ขั้นตอนอย่างครบถ้วนเพื่อให้เป็นการฝึกอบรมอย่างเป็นระบบมีความสมบูรณ์ และเกิดผลสำเร็จตรงตามเป้าหมายซึ่งอาจให้ความหมาย และคำอธิบายย่อ ๆ สำหรับแต่ละขั้นตอนของกระบวนการฝึกอบรมได้ดังนี้

- 1) การหาความจำเป็นในการฝึกอบรม หมายถึง การค้นหาปัญหาที่เกิดขึ้นในองค์กร หรือในหน่วยงานว่ามีปัญหาเรื่องใดบ้างที่จะสามารถแก้ไขให้หมดไปหรืออาจทำให้ทุเลาลงได้ด้วยการฝึกอบรม โดยรวมไปถึงการพยายามหาข้อมูลด้วยว่ากลุ่มบุคลากรเป้าหมายที่จะต้องเข้ารับการอบรมเป็นกลุ่มใด ตำแหน่งงานอะไรมีจำนวนมากน้อยเพียงใด ควรจะต้องจัดเป็นโครงการฝึกอบรมให้หรือเพียงแต่ส่งไปเข้ารับการอบรมภายในองค์กรเท่านั้น มีการกิจใดบ้างที่ควรจะต้องแก้ไขปรับปรุงด้วยการฝึกอบรมพฤติกรรมประเภทใดบ้างที่ควรจะต้องเปลี่ยนแปลงด้านความรู้ ทักษะทัศนคติหรือประสบการณ์ทั้งนี้สภาพการณ์ที่เป็นปัญหาและแสดงถึงความจำเป็นในการฝึกอบรมอาจมีทั้งที่ปรากฏชัดแจ้ง และเป็นสภาพการณ์ที่ซับซ้อนจำเป็นต้องวิเคราะห์หาสาเหตุของปัญหาเพื่อค้นหาวิธีการที่ใช้ในการวิเคราะห์หาความจำเป็นในการฝึกอบรม มีหลายวิธี เช่น การสำรวจ การสังเกตการณ์ การทดสอบ การประชุม เป็นต้น
- 2) การสร้างหลักสูตรฝึกอบรม หมายถึง การนำเอาความจำเป็นในการฝึกอบรมซึ่งมีอยู่ชัดเจนแล้วว่า มีปัญหาใดบ้างที่จะสามารถแก้ไขได้ด้วยการฝึกอบรม กลุ่มเป้าหมายเป็นใคร และพฤติกรรมการเรียนรู้ที่ต้องการจะเปลี่ยนแปลงเป็นด้านใดนั้นมาวิเคราะห์เพื่อกำหนดเป็นหลักสูตร โดยอาจประกอบด้วยวัตถุประสงค์ของหลักสูตรการฝึกอบรม หมวดวิชา หัวข้อวิชา วัตถุประสงค์ของแต่ละหัวข้อวิชา เนื้อหาสาระหรือแนวการอบรม เทคนิคหรือวิธีการอบรม ระยะเวลาการเรียงลำดับหัวข้อวิชาที่ควรจะเป็น ตลอดจนการกำหนดลักษณะของวิทยากรผู้ดำเนินการฝึกอบรมทั้งนี้เพื่อให้

2) ผู้ประกอบการใหม่

กัวร์ และ เบน (Kaur and Bains, 2013) ผู้ประกอบการมาจากภาษาฝรั่งเศสคือคำว่า “entrepreneur” หมายถึง การลงมือทำบางสิ่งในช่วงยุคกลางมีการนิยามว่า ผู้ประกอบการเป็นบุคคลที่มีความคล่องแคล่วและกระทำทุกสิ่งให้ลุล่วงนอกจากนี้ นักวิจัยได้อ้างอิงผลงานของ (Richard Cantillon) นักปรัชญาคนแรกที่ นิยามคำว่า ผู้ประกอบการในหนังสือ "The Nature of Commerce" ในปี ค.ศ. 1755 ว่า ผู้ประกอบการ คือ บุคคลที่ซื้อวัตถุดิบในราคากลางเพื่อประกอบเป็นผลิตภัณฑ์และขายในราคาที่คำนวณจากต้นทุนโดยเป็นราคาที่ไม่แน่นอน การวิเคราะห์ครั้งนี้ทำให้เห็นว่า ผู้ประกอบการมีความตั้งใจที่แบกรับความเสี่ยงนักวิจัยทางสังคมได้ให้นิยามที่แตกต่างว่าผู้ประกอบการคือบุคคลที่เปลี่ยนวัตถุดิบให้กลายเป็นสินค้าโดยมีความเสี่ยงต่อตลาดในเรื่องของผลกำไร และผู้ประกอบการใช้ความสามารถในการจัดการธุรกิจเพื่อทำให้เกิดผลสำเร็จ และซูซีย์ สมิทธิไกร ได้ให้ความหมายว่า ผู้ประกอบการ หมายถึง บุคคลผู้จัดตั้งและบริหารวิสาหกิจของตนเอง โดยมีอิสระและความเสี่ยงในการประกอบการ รวมทั้งโอกาสในการทำกำไรจากวิสาหกิจนั้น

3) เทคโนโลยีทางการเงิน

มีผู้ให้ความหมายของเทคโนโลยีทางการเงิน (FinTech) ภัทรกิตติ์ เนตินิยม (2554) ได้ให้ความหมายว่า เป็นการสร้างเครื่องมือทางการเงินใหม่ ๆ ที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยี สถาบัน และองค์ประกอบของผู้มีส่วนร่วมในตลาด ประกอบด้วยผลิตภัณฑ์ และกระบวนการที่เป็นสิ่งใหม่ มีการกำหนดรูปแบบที่ชัดเจน ส่วนรวีรัตน์ ตันตยานนท์ (2560) ได้ให้ความหมายว่า การสร้างสรรค์ระบบการเงินแบบใหม่ที่แตกต่างออกไปจากระบบการเงินในปัจจุบัน เช่น การใช้เทคโนโลยีบล็อกเชน (Block chain) ผู้ประกอบการธุรกิจใหม่หรือสตาร์ท

อัฟ (Startup) ที่มุ่งทำธุรกิจเกี่ยวกับการเงินหรือการให้บริการทางการเงิน และเวทย์ นุชเจริญ (2559) ได้ให้ความหมายว่า เทคโนโลยีในการทำธุรกิจทางการเงินที่เน้นการประยุกต์จากการผสมผสานเทคโนโลยี โดยเฉพาะระบบสื่อสารออนไลน์เพื่อใช้ธุรกิจการเงิน ทั้งการชำระเงินผ่านโทรศัพท์มือถือ การโอนเงินโดยอาศัยความก้าวหน้าของเทคโนโลยี

4) การเริ่มต้นธุรกิจใหม่

นิยามของคำว่า การเริ่มต้นธุรกิจใหม่ (Startup) มีผู้ให้ความหมายที่แตกต่างกัน ซึ่งส่วนใหญ่แล้วจะนิยามความหมายจากประสบการณ์ส่วนตัวของตน โดยเกรแฮม (Graham, 2012) ผู้บริหารศูนย์บ่มเพาะชั้นนำของ Y Combinatory ของสหรัฐอเมริกาได้ให้ความหมายว่า “A Startup is a Company Designed to Grow Fast” ธุรกิจสตาร์ทอัฟ คือ บริษัทที่มีการวางแผนให้เกิดการเติบโตอย่างรวดเร็วหรือเว็บไซต์รวบรวมแหล่งความรู้ด้านการลงทุน และแกรนต์ (Grant, 2019) ได้ให้ความหมายว่า “A Startup is a Company that is in the First Stage of Its Operations” ธุรกิจสตาร์ทอัฟ คือ ขั้นตอนระดับแรกของการก่อตั้งบริษัท

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยอนาคตตามระเบียบวิธีวิจัยอนาคตแบบ EDFR (Ethnographic Delphi Futures Research) ด้วยการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานเพื่อสะท้อนปรากฏการณ์จริง และการเตรียมพร้อมเล็งเห็นความสำคัญของการจัดการบริหารการฝึกอบรมโครงการเสริมสร้างผู้ประกอบการใหม่เน้นเทคโนโลยีทางการเงินให้แก่ผู้เริ่มต้นธุรกิจใหม่ เพื่อช่วยเหลือผู้ประกอบการใหม่ในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจการเงินของประเทศไทยในอนาคตให้เข้มแข็งสู่สากลโลกได้ด้วยเหตุนี้แผนแบบการวิจัยจึงมีลักษณะเป็น The One-Shot, Prospective Case Study

กลุ่มผู้เชี่ยวชาญ

ผู้ให้ข้อมูลหรือผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้เทคนิคการวิจัยแบบ EDFR (Ethnographic Delphi Future Research) ใช้วิธีการสัมภาษณ์แบบปฏิสัมพันธ์ (Interactive Interview) จึงใช้การคัดเลือกผู้ให้ข้อมูลหรือผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญแบบเจาะจง (Purposive Method) มีเกณฑ์การคัดเลือกผู้ให้ข้อมูลหรือผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญ คือ เป็นผู้ที่มีความเชี่ยวชาญที่ได้รับการยอมรับในแวดวงการบริหารการฝึกอบรมโครงการเสริมสร้างผู้ประกอบการใหม่ เพื่อให้เกิดการเริ่มต้นธุรกิจใหม่และเทคโนโลยีทางการเงิน โดยผู้วิจัยมีวัตถุประสงค์จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลหรือผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญ เพื่อนำความรู้ความเชี่ยวชาญ และประสบการณ์ด้านการบริหารการฝึกอบรมโครงการเสริมสร้างผู้ประกอบการใหม่ เพื่อให้เกิดการเริ่มต้นธุรกิจใหม่และเทคโนโลยีทางการเงิน เพื่อนำไปวิเคราะห์สังเคราะห์องค์ประกอบการบริหารการฝึกอบรมโครงการเสริมสร้างผู้ประกอบการใหม่เน้นเทคโนโลยีทางการเงิน เพื่อการเริ่มต้นธุรกิจใหม่ทั้งหมด 21 คน โดยแบ่งเป็น 3 กลุ่มตามเกณฑ์เฉพาะ ดังนี้

กลุ่มที่ 1 ผู้ให้ข้อมูลระดับนโยบายด้านการบริหารการฝึกอบรมโครงการเสริมสร้างผู้ประกอบการใหม่ เพื่อให้เกิดการเริ่มต้นธุรกิจใหม่และเทคโนโลยีทางการเงิน จำนวน 7 คน

กลุ่มที่ 2 นักวิชาการบริหารการฝึกอบรมโครงการเสริมสร้างผู้ประกอบการใหม่ เพื่อให้เกิดการเริ่มต้นธุรกิจใหม่และเทคโนโลยีทางการเงิน จำนวน 7 คน

กลุ่มที่ 3 นักปฏิบัติการบริหารการฝึกอบรมโครงการเสริมสร้างผู้ประกอบการใหม่ เพื่อให้เกิดการเริ่มต้นธุรกิจใหม่และเทคโนโลยีทางการเงิน จำนวน 7 คน

การเก็บข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลรอบที่ 1 ติดต่อผู้เชี่ยวชาญเพื่อสัมภาษณ์ด้วยตนเองใช้แบบสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้าง หลังจากนั้นดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลรอบที่ 2 นำแบบสอบถามความคิดเห็นไปสอบถามด้วยตนเอง เพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญกลุ่มเดิม พิจารณาประเมินค่าโอกาสความเป็นไปได้และหรือควรจะเป็นประเด็นต่าง ๆ ที่ได้จากการสัมภาษณ์

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยจึงได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยได้เลือกใช้สถิติ ดังต่อไปนี้

1. ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้างในการทำ EDFR รอบที่ 1 ใช้การวิเคราะห์และสังเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

2. ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามความคิดเห็นมาตราส่วนประมาณค่า ในการทำ EDFR รอบที่ 2 และรอบที่ 3 ใช้การคำนวณหาค่ามัธยฐาน (Median) ค่าฐานนิยม (Mode) และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (Interquartile Range) โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป แปลผลตามเกณฑ์ค่าคะแนนกลาง (Mid Point) ดังนี้

2.1 ค่ามัธยฐาน (Median: Mdn) คือ ค่ากลางของข้อมูลที่อยู่ตรงกลางของข้อมูล

2.2 ค่าฐานนิยม (Mode: Mo) คือ ค่าความถี่ของระดับคะแนนจาก 1–5 ของแต่ละข้อ

2.3 ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ ได้จากการคำนวณหาค่าความแตกต่างของควอไทล์ ที่ 1 และควอไทล์ที่ 3 (Q1-Q3) ถ้าค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ที่คำนวณได้มีค่าน้อยกว่า หรือเท่ากับ 1.50 แสดงว่าความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญมีความสอดคล้องกัน ถ้าค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ที่คำนวณได้ในแต่ละข้อ มีค่ามากกว่า 1.50 แสดงว่ากลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นแต่ละข้อไม่สอดคล้องกัน

ผลการวิจัย

การบริหารการฝึกอบรมโครงการเสริมสร้างผู้ประกอบการใหม่เน้นเทคโนโลยีทางการเงิน เพื่อการเริ่มต้นธุรกิจใหม่ ตามฉันทามติของผู้เชี่ยวชาญปรากฏภาพอนาคต ประกอบด้วย 1) การเตรียมการก่อนฝึกอบรม ได้แก่ การกำหนดนโยบายการฝึกอบรม การเตรียมที่ปรึกษา การเตรียมวิทยากร การเตรียมทีมงานอบรม การเตรียมผู้เข้าอบรม การเตรียมงบประมาณแหล่งเงินสนับสนุนอุปกรณ์และสถานที่จัดอบรม การเตรียมหลักสูตร 2) การดำเนินการฝึกอบรม ซึ่งประกอบไปด้วย เนื้อหาการฝึกอบรม การอบรมเนื้อหา การเสริมสร้างผู้ประกอบการใหม่ การอบรมเนื้อหาเกี่ยวกับการเริ่มต้นธุรกิจใหม่ การอบรมเนื้อหาเกี่ยวกับเทคโนโลยีทางการเงิน เทคนิคที่ใช้ในการฝึกอบรม กิจกรรมฝึกอบรม เทคโนโลยีการฝึกอบรม และ 3) การดำเนินการหลังการฝึกอบรม ซึ่งประกอบไปด้วย การประเมินผลการฝึกอบรม ประกอบด้วย เนื้อหา วิทยากร การดำเนินการฝึกอบรม มีการติดตามผลหลังการฝึกอบรม

อภิปรายผล

การบริหารการฝึกอบรมโครงการเสริมสร้างผู้ประกอบการใหม่เน้นเทคโนโลยีทางการเงิน เพื่อการเริ่มต้นธุรกิจใหม่ ซึ่งดำเนินการวิจัยตามขั้นตอนระเบียบวิจัย EDFR (Ethnographic Delphi Futures Research) ข้อค้นพบจากการวิจัย แบ่งเป็น 3 ขั้นตอน ตามฉันทามติของผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องกันจำนวน 70 ข้อ สามารถนำมาอภิปรายผล ดังนี้ การเตรียมการก่อนการฝึกอบรม มีการกำหนดนโยบายการฝึกอบรม ได้แก่ การวางแผนวิเคราะห์ยุทธศาสตร์ชาติ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการเสริมสร้างธุรกิจและการเงิน เพื่อนำมาใช้ในการบริหารจัดการโครงการฝึกอบรม การดำเนินการวิเคราะห์ธุรกิจที่เน้นการใช้เทคโนโลยีทางการเงิน เพื่อนำผลการวิเคราะห์มาประกอบเนื้อหาในการบริหารโครงการฝึกอบรม การประชุมเพื่อกำหนดหัวข้อโครงการฝึกอบรมเกี่ยวกับการเสริมสร้างผู้ประกอบการใหม่ เน้นเทคโนโลยีทางการเงินที่เหมาะสม เพื่อให้ตรงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560–2564) ได้จัดทำขึ้นบนพื้นฐานของร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560–2579) ซึ่งแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 ได้กำหนดให้มีการสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจ และการแข่งขันอย่างยั่งยืน โดยการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางเทคโนโลยี และนวัตกรรมที่เป็นรากฐานสำคัญในการพัฒนานวัตกรรมทางการเงินของประเทศให้มีการแข่งขันที่ยั่งยืน และเชื่อมโยงกับเศรษฐกิจโลก คณะกรรมการมาธิการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ ด้านเศรษฐกิจ จัดทำรายงานเรื่อง การปฏิรูประบบรองรับนวัตกรรมทางการเงิน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสนับสนุนให้ระบบการเงินไทยมีการพัฒนานวัตกรรมทางการเงินที่น่าเสนอผลิตภัณฑ์และบริการที่หลากหลาย (Innovative Product & Services) เข้าถึงผู้บริโภคได้ทั่วถึงโดยผู้ให้บริการสามารถให้บริการอย่างมีประสิทธิภาพ มีมาตรการบริหารความเสี่ยงและคุ้มครองผู้ใช้บริการที่เหมาะสม ด้วยการใช้เทคโนโลยีทางการเงิน (FinTech) ใหม่ ๆ ซึ่งจะนำไปสู่การยกระดับการแข่งขันและการเติบโตอย่างยั่งยืนของ FinTech ประเทศไทย อันจะเป็นประโยชน์สูงสุดแก่ทุกภาคส่วนทั้งระบบการเงินไทยโดยรวม ที่ทำให้มีสภาพแวดล้อม (Ecosystem) ที่เกิดความร่วมมือในการพัฒนานวัตกรรมทางการเงินอย่างยั่งยืน และผลักดันให้เกิดโครงสร้างพื้นฐานกลางที่ก่อให้เกิดประโยชน์ร่วมกันและลดการลงทุนซ้ำซ้อน รวมทั้งส่งเสริมให้มีบุคลากรที่เกี่ยวข้องมีความรู้ ความเข้าใจ และสามารถนำเทคโนโลยีใหม่มาประยุกต์ใช้ให้เกิดผลิตภัณฑ์และบริการที่หลากหลาย และสามารถเข้าถึงผู้บริโภคได้ในวงกว้าง โดยการปฏิรูปนี้ช่วยให้ 1) ผู้ใช้บริการสามารถเข้าถึงบริการทางการเงินได้อย่างสะดวก รวดเร็ว ทุกที่ทุกเวลา โดยผู้บริโภคต้องได้รับข้อมูลที่เพียงพอต่อการตัดสินใจเลือกใช้บริการที่หลากหลาย ในราคาที่เป็นธรรมและมีความรู้ความเข้าใจในการใช้บริการนวัตกรรมทางการเงินได้อย่างปลอดภัย 2) ผู้ให้บริการไทยสามารถแข่งขันได้ทั้งในประเทศและในระดับภูมิภาค และควรนำเทคโนโลยีมาช่วยในการบริหารความเสี่ยง และการปฏิบัติให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น (Regulatory Technology: RegTech) และ 3) ผู้กำกับดูแลเข้าไปมีส่วนร่วมกับภูมิภาคธุรกิจมากขึ้น มีการกำกับดูแลในเชิงรุก โดยการนำเทคโนโลยีมาช่วยในการกำหนดนโยบายหรือหลักเกณฑ์การกำกับดูแลที่เหมาะสม ไม่เป็นอุปสรรคหรือเพิ่มต้นทุนในการพัฒนา FinTech ตลอดจนปรับปรุงกระบวนการกำกับตรวจสอบให้มีประสิทธิภาพยืดหยุ่นและรวดเร็วมากขึ้น ทั้งนี้ เพื่อให้การปฏิรูประบบรองรับนวัตกรรมทางการเงินสำเร็จเร็วขึ้น จะต้องผลักดันผ่านกลไกที่สำคัญ คือ มีกฎหมายที่มีความสมดุลระหว่างการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลกับการส่งเสริมให้เกิดระบบนิเวศที่เอื้อต่อการพัฒนานวัตกรรมทางการเงิน มีการประสานความร่วมมือของหน่วยงานกำกับดูแล มีคำสั่งทางการบริหารเพื่อการปฏิรูปนวัตกรรมทางการเงิน และการกำหนดเป้าหมาย และวัดผลสัมฤทธิ์ของประชาชน ซึ่งสอดคล้องกับ

นายวีระพงษ์ สีนรินทร์ (2012) ได้กล่าวไว้ว่า การบริหารโครงการฝึกอบรมอย่างมีประสิทธิภาพ แบ่งการวางแผนการดำเนินการฝึกอบรม ออกเป็น 3 ส่วน คือ การดำเนินงานสำหรับระยะเวลาก่อนการฝึกอบรม การดำเนินงานสำหรับช่วงระหว่างการฝึกอบรม การดำเนินงานสำหรับช่วงหลังการฝึกอบรม การเตรียมที่ปรึกษา ได้แก่ การประชุมเพื่อกำหนดคุณสมบัติของที่ปรึกษาในการบริหารโครงการฝึกอบรม การดำเนินการกระบวนการสรรหาคัดเลือกที่ปรึกษาโครงการโดยวิธีการเจาะจง การแต่งตั้งผู้เชี่ยวชาญที่ได้รับคัดเลือกเป็นที่ปรึกษาโครงการ การเตรียมวิทยากร ได้แก่ การประชุมเพื่อกำหนดคุณสมบัติของวิทยากรที่เหมาะสมกับบริบทของโครงการ ดำเนินการคัดเลือกวิทยากรที่มีความเชี่ยวชาญทางด้านการเสริมสร้างผู้ประกอบการใหม่ การเริ่มต้นธุรกิจใหม่ และเทคโนโลยีทางการเงิน วางแผนนำเทคโนโลยีมาร่วมใช้ในการคัดเลือกวิทยากรสำหรับการพิจารณาคัดเลือกวิทยากร โดยทั่วไปจะพิจารณาถึงคุณสมบัติด้าน 1) ความรอบรู้ทางวิชาการและ/หรือประสบการณ์ในเรื่องที่ฝึกอบรม 2) ความสามารถในการสื่อสารความ อธิบาย ยกตัวอย่าง ให้เป็นที่เข้าใจหรือความสามารถในการนำเสนอหรือดำเนินการฝึกอบรมด้วยเทคนิคฝึกอบรมซึ่งจำเป็นต้องใช้ในการฝึกอบรม ครั้งนั้น ๆ และ 3) ความเหมาะสมในด้านคุณสมบัติส่วนบุคคล ซึ่งจะทำให้วิทยากรท่านนั้น ๆ เป็นที่ยอมรับนับถือของผู้เข้าฝึกอบรมในหลักสูตรที่เชิญ และการเตรียมทีมงานอบรม ได้แก่ ดำเนินการวางแผนเพื่อกำหนดผู้เข้าร่วมดำเนินการขับเคลื่อนโครงการฝึกอบรม การบริหารจัดการประชุมทีมงาน เพื่อกำหนดเกี่ยวกับ การดำเนินการโครงการฝึกอบรม การมอบหมายหน้าที่และภาระงานให้กับทีมงานผู้ร่วมดำเนินโครงการฝึกอบรม

การดำเนินการฝึกอบรม ได้แก่ เนื้อหาการฝึกอบรม มีการอบรมเนื้อหาการเสริมสร้างผู้ประกอบการใหม่ ได้แก่ การดำเนินการอบรมหัวข้อความรู้ด้านการจัดการและการวางแผนธุรกิจใหม่ การดำเนินการอบรมหัวข้อนโยบายและมาตรการเอสเอ็มอี การดำเนินการอบรมหัวข้อการเตรียมความพร้อมสำหรับผู้ประกอบการใหม่ การดำเนินการจัดอบรมกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจและการเงิน การจัดการอบรมในหัวข้อการอ่านและการวิเคราะห์ตัวเลขทางการเงิน การจัดการอบรมเกี่ยวกับการบริหารองค์กรและบุคลากร ดำเนินการจัดฝึกอบรมในหัวข้อการจัดการผลิตและบริการ ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของนนทวัชร อนันท์พรจินดา (2555) จากการศึกษาวิจัยครั้งนี้ได้กำหนดวัตถุประสงค์ไว้เพื่อศึกษาทิศทางการพัฒนาผู้ประกอบการที่มีศักยภาพจากฐานการดำเนินงานในโครงการเสริมสร้างผู้ประกอบการใหม่ ข้อมูลที่ใช้ในการวิเคราะห์มาจกแหล่งข้อมูลทั้งในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ โดยแหล่งข้อมูลในเชิงปริมาณได้มาจากแบบสอบถามผู้ประกอบการที่เคยเข้าร่วมในโครงการเสริมสร้างผู้ประกอบการใหม่ จำนวน 408 คน สำหรับแหล่งข้อมูลในเชิงคุณภาพได้มาจากการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งเป็นนักวิชาการผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับโครงการเสริมสร้างผู้ประกอบการใหม่จากการส่งเสริมอุตสาหกรรม และผู้ประกอบการที่เคยเข้าร่วมในโครงการเสริมสร้างผู้ประกอบการใหม่ จำนวน 15 คน ปรากฏผลการศึกษา คือ การอบรมเนื้อหาเกี่ยวกับการเริ่มต้นธุรกิจใหม่ ได้แก่ การจัดฝึกอบรมหัวข้อการเขียนแผนธุรกิจ การดำเนินการอบรมหัวข้อแนวคิดกลยุทธ์การตลาดสมัยใหม่ การดำเนินการอบรมหัวข้อการจัดการและเครื่องมือทางการตลาด การอบรมเกี่ยวกับการประเมินผลทางการตลาด การดำเนินการอบรมการวิเคราะห์การตลาดสมัยใหม่ การดำเนินการอบรมเทคนิคการวิเคราะห์กลุ่มเป้าหมาย

การดำเนินการหลังการฝึกอบรม ได้แก่ การประเมินผลการฝึกอบรม ซึ่งประกอบไปด้วย ด้านเนื้อหา ได้แก่ หลักสูตรและเนื้อหาที่ใช้ในการฝึกอบรมมีการจัดลำดับจากง่ายไปยาก การออกแบบหลักสูตรมีความ

น่าสนใจ ดังดูผู้เข้ารับการอบรม ด้านวิทยากร ได้แก่ การบริหารเวลาในการบรรยายของวิทยากรมีความเหมาะสม รูปแบบการอบรมส่งเสริมให้วิทยากรมีปฏิสัมพันธ์กับ ผู้เข้ารับการอบรมด้านการดำเนินการฝึกอบรม ได้แก่ ระบบการบริหารจัดการเกี่ยวกับทรัพยากรที่ใช้ในการฝึกอบรมที่มีประสิทธิภาพ การบริหารจัดการโครงการฝึกอบรมเป็นไปตามลำดับขั้นอย่างเหมาะสม และการติดตามผลหลังการฝึกอบรม ได้แก่ การจัดฝึกอบรมโครงการ โดยใช้ระยะเวลา 90 ชั่วโมง มีความเหมาะสม รูปแบบในการอบรมที่ให้ผู้เข้าร่วมอบรมสามารถนำเสนอโครงการเกี่ยวกับการเสริมสร้างผู้ประกอบการใหม่ ธุรกิจใหม่ และเทคโนโลยีทางการเงินได้ การจัดให้ผู้เข้ารับการอบรมได้นำเสนอแบบจำลองธุรกิจใหม่ เน้นเทคโนโลยีทางการเงิน ระบบการติดตามการสร้างธุรกิจใหม่ของผู้เข้ารับการอบรมภายในระยะเวลา 6 เดือน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของเรวดี จุสรอด (2556) การประเมินและติดตามผลการฝึกอบรม ในขั้นตอนของการกำหนดโครงการฝึกอบรม ผู้รับผิดชอบจะต้องคำนึงถึงการประเมินผลการฝึกอบรมไว้ด้วยว่า จะดำเนินประเมินผลด้วยวิธีการใดบ้าง โดยใช้เครื่องมืออะไร และจะดำเนินการติดตามผลการฝึกอบรมหรือไม่ เมื่อใด ทั้งนี้ เพราะเมื่อการฝึกอบรมเสร็จสิ้นลงแล้ว ผู้รับผิดชอบโครงการควรจะต้องทำการสรุปประเมินผลการฝึกอบรม และจัดทำรายงานเสนอให้ผู้บังคับบัญชาได้พิจารณาถึงผลของการฝึกอบรม ส่วนผู้รับผิดชอบโครงการเองก็ต้องนำเอาผลการประเมินโครงการฝึกอบรมทั้งหมดมาเป็นข้อมูลย้อนกลับหรือ Feedback ใช้พิจารณาประกอบในการจัดฝึกอบรมหลักสูตร เช่นเดียวกัน ในครั้ง/รุ่นถัดไปในขั้นตอนของการหาความจำเป็นในการฝึกอบรมว่า ควรจะต้องมีการพัฒนาหรือปรับปรุงหลักสูตร หรือการดำเนินการในการบริหารงานฝึกอบรมอย่างไรบ้าง เพื่อจะทำให้การฝึกอบรมเกิดสัมฤทธิ์ผลตรงตามวัตถุประสงค์ของโครงการเพิ่มขึ้น

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะระดับนโยบาย

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการศึกษาไปใช้กับการบริหาร การฝึกอบรมโดยการเสริมสร้างผู้ประกอบการใหม่ ดังนี้

1. ผู้บริหารการฝึกอบรมโครงการควรจัดทำหลักสูตรการฝึกอบรมโครงการเสริมสร้างผู้ประกอบการใหม่เพื่อให้เกิดการเริ่มต้นธุรกิจใหม่เน้นเทคโนโลยีทางการเงิน เพื่อให้ตรงตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติตามกรอบยุทธศาสตร์ชาติ
2. ผู้บริหารการฝึกอบรมโครงการควรวางแผนการจัดทำโครงการ โดยการสรรหาผู้ปฏิบัติงานและนักวิชาการผู้เชี่ยวชาญทางด้านการฝึกอบรมโครงการเสริมสร้างผู้ประกอบการใหม่เพื่อให้เกิดการเริ่มต้นธุรกิจใหม่เน้นเทคโนโลยีทางการเงิน
3. ผู้บริหารการฝึกอบรมโครงการควรประสานงานผู้เชี่ยวชาญ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชน รวมถึงตลาดทุน และสถาบันทางการเงิน
4. ควรเปิดโอกาสให้ผู้เชี่ยวชาญด้านฟินเทคจากต่างประเทศเข้ามาถ่ายทอดองค์ความรู้ในการฝึกอบรมโครงการเสริมสร้างผู้ประกอบการใหม่ เพื่อให้เกิดการเริ่มต้นใหม่ในเทคโนโลยีทางการเงิน
5. วางแผนการนำเทคโนโลยีมาร่วมใช้การคัดเลือกวิทยากร

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับกฎหมายสำหรับผู้ประกอบการด้านเทคโนโลยีทางการเงิน (Fin Tech)

2. ควรมีการศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบการฝึกอบรมโครงการเสริมสร้างผู้ประกอบการใหม่เน้นเทคโนโลยีทางการเงิน เพื่อการเริ่มต้นธุรกิจใหม่ เช่น Equity and Credits หุ้นและเงินเชื่อ/แหล่งเงินทุน Uncertainty and Risk การประกันภัย Crypto currency สกุลเงินดิจิทัล

3. ควรศึกษาองค์ประกอบของการบริหารการฝึกอบรมโครงการเสริมสร้างผู้ประกอบการใหม่เน้นเทคโนโลยีทางการเงิน เพื่อการเริ่มต้นธุรกิจใหม่ให้ชัดเจน เพื่อนำไปใช้ในการพัฒนาการฝึกอบรมโครงการต่อไป

เอกสารอ้างอิง

นนทวัชร์ อนันต์พรจินดา. (2555). ยุทธศาสตร์การพัฒนาผู้ประกอบการที่มีศักยภาพจากฐานการดำเนินงานโครงการเสริมสร้างผู้ประกอบการใหม่ (NEC) (วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต). มหาวิทยาลัยปทุมธานี.

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 พ.ศ. 2560-2564 (30 ธันวาคม 2559). ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 133 ตอนที่ 155 ก, น. 82-168.

พรชัย ชุนหจินดา. (2560). ฟินเทค (Fin Tech) เพื่อก้าวสู่การเป็นประเทศไทย 4.0. ค้นเมื่อ 9 เมษายน 2564, จาก http://www.e-jodil.stou.ac.th/14_1_592.pdf

พระราชบัญญัติการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. 2560 (31 กรกฎาคม 2560) ราชกิจจานุเบกษา, เล่ม 134 ตอนที่ 79 ก, น. 1-5, 12.

ภัทรกิตติ์ เนตินิยม. (2554). เอกสารการสอน เรื่อง ภาพรวมนวัตกรรมทางการเงิน. ค้นเมื่อ 25 มีนาคม 2564, จาก http://www.fin.bus.ku.ac.th/pdf/P/02_P_Fin%20Inno_STOU.pdf

เรวดี จุลรอด. (2556). กระบวนการฝึกอบรมและการบริหารงานฝึกอบรม. ค้นเมื่อ 24 มีนาคม 2564, จาก <https://www.gotoknow.org/posts/189628>

เรวัต ตันตยานนท์. (2560). FinTech ใน 3 ความหมาย. ค้นเมื่อ 9 เมษายน 2564, จาก <http://www.bangkokbiznews.com/blog/detail/640132>

วีระพงษ์ สีนรักษ์. (2012). การบริหารโครงการฝึกอบรม, ฉบับที่ 2. ค้นเมื่อ 9 เมษายน 2564, จาก <https://www.gotoknow.org/posts/13775Gotknow>

เวทย์ นุชเจริญ. (2559). FinTech นวัตกรรมการเงินที่ SME ควรรู้จัก. ค้นเมื่อ 11 เมษายน 2564, จาก <http://www.bangkokbiznews.com/blog/detail/638030>

Graham, P. (2012). *Startup = Growth*. Retrieved March 4, 2020, from <http://www.paulgraham.com/growth.html>

Grant, M. (2019). *Startup*. Retrieved April 1, 2020, from <https://www.investopedia.com/terms/s/Startup.asp>

Kaur, H., & Bains, A. (2013). Understanding the concept of entrepreneur competency. *Journal of Business Management & Social Sciences Research*, 2(11), 31-33.

Mantel, Jr. S. J. et al. (2011). *Project Management in Practice*. (4th ed.). The United States of America: John Wiley & son, Inc.